

Mál nr. 197/2020**M og
V v/ líftryggingar og slysa- og sjúkratryggingar.****Ágreiningur um háttsemi starfsmanna vátryggingamiðlunar við sölu vátryggingar í maí 2018.****Gögn.**

Málskot móttakið 3. júní 2020 ásamt fylgigögnum.

Tölvupóstur frá Tryggingum og ráðgjöf ehf. dags. 11. júní 2020.

Bréf frá Tryggingum og ráðgjöf ehf. dags. 29. júlí 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi leitað til lögmanns „...vegna ágreinings um greiðslu bóta vegna kaupna hans á V sjúkdóma og slysatryggingu hjá vátryggingamiðlara. Af málskoti og öðrum gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að vátryggingamiðlunin X hafi haft með höndum miðlun vátrygginga fyrir erlent vátryggingafélag, V, sem er með starfsleyfi í Slóvakíu. Í málskoti kemur síðan fram að í því skyni að koma á vátryggingarviðskiptum hafi M ritað undir umboð til X sem hafi falið í sér „...fullt og ótakmarkað umboð til þess að koma á vátryggingum og annars framkvæmd þeirra.“

M ritaði undir vátryggingarumsókn 25. maí 2018 og hinn 1. júní 2018 var tiltekin fjárhæð skuldfærð af bankareikningi hans mánaðarlega allt til 1. september 2019. Í málgögnum liggur fyrir afrit af bréfi frá V til M dags. 30. maí 2018 þar sem honum er greint frá því að líftrygging að fjárhæð 10000 evrur taki gildi hinn 1. júní 2018 og mánaðarleg fjárhæð iðgjalds tilgreind, einnig í evrum. Í málgögnum má síðan einnig sjá bréf frá V til M dags. 2. október 2018 þar sem honum er greint frá því að ekki hafi borist gögn um heilsufar hans þannig að hægt sé að meta áhættu af vátryggingarviðskiptum vegna frekari líftryggingar (life insurance), heilsutryggingar (health insurance) eða slysatryggingar (accident insurance) og hafi því ekki verið samþykkt af hálfu vátryggingarfélagsins að slík vernd taki gildi. M kveðst ekki hafa fengið umrædd bréf og bendir á í málskoti að þau hafi verið send eingöngu með tölvupósti og það hafi verið án þess að M hafi samþykkt að eiga slík samskipti við V.

M fékk hjartaáfall 7. júní 2019 og komst að því í kjölfarið að hann nyti ekki vátryggingaverndar hjá V vegna afleiðinga þess.

Í málskoti er síðan farið ítarlega yfir samskipti M við vátryggingamiðlunina X og telur M að í háttsemi starfsmanna X hafi falist „...sagnæm vanræksla á starfsskyldum vátryggingarmiðlunarinnar auk þess sem brotið var gegn góðum og gegnum venjum á starfssviðinu eins og þær meðal annars birtast í þágildandi lögum nr. 32/2005...“ Einnig er í málskoti byggt á því að töf sem hafi orðið á afgreiðslu vátryggingarbeiðni M og vanræksla á tilkynningarskyldu hafi verið óforsvaranleg og leitt til þess að M hafi verið ótryggður þegar hann veiktist. Einnig telur M að X hafi ekki leyst störf sín af hendi svo sem góðar venjur í vátryggingarviðskiptum bjóði og ekki gætt hagsmuna M í viðskiptunum og vísar um það til 28. gr. laga nr. 32/2005 um miðlun vátrygginga.

X ritar í bréfi sínu til nefndarinnar dags. 29. júlí sl. að þar sem M beini kröfum sínum eingöngu að X, þá sé greinargerð sem fylgi í bréfi X rituð á þeim grunni. Í greinargerðinni er af hálfu X farið yfir að fyrirtækið sé dreifingaraðili vátrygginga í skilningi laga nr. 62/2019 um dreifingu vátrygginga, en ekki vátryggingafélag. Einnig er þar lýst samstarfi X við V og samskiptum M við starfsmann X í maí 2018 og í kjölfarið. Í niðurlagi greinargerðarinnar er síðan bent á það af hálfu X að ekki sé um að ræða samsömun milli dreifingaraðila vátrygginga og vátryggingarfélaga sem slíkt sé leitt af samningi og sérstaklega lofað af hálfu dreifingaraðila, en þannig hafi ekki háttað til í máli M. Einnig telur X að M eigi að beina kröfum sínum að vátryggingafélaginu sjálfu (V) en það hafi haft með höndum alla þá þætti sem M kvarti yfir og telur X að málskoti sé beint að röngum aðila.

Álit.

Ljóst er af öllum gögnum málsins að uppi er ágreiningur um miðlun vátrygginga milli vátryggingamiðlunarinnar X, vátryggingafélagsins V og M átti sér stað á árinu 2018. Til að taka af öll

tvímæli þá giltu lög nr. 32/2005 um miðlun váttrygginga um starfsemi váttryggingamiðlara á þeim tíma en lög nr. 62/2019 voru ekki samþykkt á Alþingi fyrr en 7. júní 2019 og birt í stjórnartíðindum 2. júlí 2019. Ákvæði nýrri laga eiga því ekki við um samskipti M og starfsmanna X á árinu 2018.

Í samþykktum fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sem birtar eru í B-deild Stjórnartíðinda með auglýsingu nr. 1090/2005, kemur fram í 3. gr. að nefndin úrskurði „...um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi.“ Ákvæðið hefur verið túlkað rúmt í þeim tilvikum þar sem önnur váttryggingafélög, þ.e. sem veita þjónustu hér á landi á grundvelli starfsleyfis í einhverju ríki (öðru en Íslandi) sem á aðild að samstarfinu um Evrópska efnahagssvæðið, veitir sérstakt samþykki fyrir því að nefndin fjalli um ágreining milli þeirra og viðskiptavina. Í þessu máli liggur slíkt samþykki fyrir af hálfu váttryggingafélagsins V. Engin afstaða er hins vegar tekin til málskotsins af hálfu V sérstaklega.

Eins og farið var yfir, við reifun málavaxta hér að ofan, beinast kröfur M aðallega að háttsemi starfsmanna X, sem er váttryggingamiðlun en ekki gegn váttryggingafélaginu V. Í 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum kemur skýrlega fram að nefndin úrskurði eingöngu um ágreining milli málskotsaðila og váttryggingafélags og eru því ekki skilyrði til úrskurðar af hálfu nefndarinnar um ágreining milli váttryggingamiðlara eða váttryggingamiðlunar við viðskiptavini þeirra.

Í 20. gr. þágildandi laga um miðlun váttrygginga nr. 32/2005 er kveðið á um skyldu váttryggingamiðlara til að hafa í gildi ábyrgðartryggingu vegna fjárhagstjóns sem leitt getur af gáleysi í störfum þeirra eða starfsmanna þeirra. Ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi beint kröfum að því váttryggingafélagi sem ábyrgðartryggir eða ábyrgðartryggði starfsemi X á þeim tíma sem váttryggingum var miðlað til M.

Nefndin getur ekki tekið afstöðu til mögulegrar vanrækslu X á lögboðnum skyldum sínum eða mögulega skaðabótaábyrgð X á árinu 2018 nema um sé að ræða ágreining um bótaskyldu í slíkri ábyrgðartryggingu. Ekki verður séð af gögnum málsins að krafa M beinist að bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X skv. 20. gr. laga nr. 32/2005, hjá tilteknu váttryggingafélagi og verður því að vísa málinu frá nefndinni.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Reykjavík, 8. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.